

[Ivar Hansen]

Jeg sagde ved førstebehandlingen, at vi i venstre absolut er tilhængere af en oliebeskatning. Men jeg sagde også, at det skulle være en beskatning, som i rimelig grad tog hensyn til de involverede parters investeringsomkostninger og de risici, der nu engang er forbundet med denne erhvervsaktivitet, som vel må siges at være af en særlig karakter, og at det også blev en kulbrintebeskatning, som i hvert fald var sådan indrettet, at den ikke afholdt nye interesserede selskaber fra at deltage i denne aktivitet.

Vi mener, at der især med hensyn til det sidste kan bestå en sådan risiko. Vi mener, at regeringen med sit forslag i for høj grad har ment, at man direkte kunne sammenligne de danske olieletter med de norske og de engelske. Det turde være en fastslået kendsgerning, at de danske olieletter må siges at være betydelig mindre, at chancerne for at finde olie også er mindre, og at den danske sokkel er af en anden beskaffenhed end f. eks. det norske område, hvorefter den del af den tilstedeværende olie og kulbrinte, man kan udvinde, vil være betydelig mindre. Det kan man beklage, men vi synes ikke, at lovforslaget i tilstrækkelig grad tager hensyn hertil. Vi har ganske vist fået at vide fra energiministeren, at selskaberne nærmest står i kø – der er blevet nævnt tal på over 50 forskellige interesserede parter, som kunne have ønske om at gå ind i en fremtidig olieeftersøgning og -udvinding – men vi har vel knap nok helt fået rede på, i hvilken form denne interesse består, om det er en reel interesse, som vil kunne omsætte sig i aktivitet, eller det er en interesse, der blot er kommet til udtryk i form af venlige forespørgsler.

Jeg vil gerne henvise til de ændringsforslag, vi har stillet sammen med det konservative folkeparti og centrum-demokraterne. Det er ændringsforslag, som tager sigte på 2 hovedproblemer, som vi mener at se i dette lovforslag. For det første er kendsgerningen jo den, som det også er kommet frem ved førstebehandlingen, at man i dette lovforslag indfører nogle nye principper. Det kommer eksempelvis til udtryk i form af den såkaldte ring-fence-ordning, og det kommer også til udtryk i forhold til den begrænsning, der er i kulbrintefradraget ud over det 10. år.

Derudover er vi af den opfattelse, at den felt for felt-beskatning, der indføres i dette lovforslag, både betyder en ændring af et

princip i den hidtidige skattelovgivning og derudover også netop er et af de forhold, som kan komme til at bevirke, at især de mindre felter ikke i tilstrækkelig grad i fremtiden vil blive udforsket og udnyttet. Derfor har vi stillet ændringsforslag, der betyder, at disse ting falder væk.

Derudover har vi stillet et ændringsforslag, som tager sigte på at sikre en ligestilling mellem den nuværende koncessionshaver, DUC, og eventuelle fremtidige koncessionshavere.

Vi har i udvalget haft en drøftelse af spørgsmålet om fradrag for såkaldte demonteringsomkostninger. Man kan sige, det ikke er en aktuel sag, det er en sag, hvis aktualitet ligger ret langt ude i fremtiden. Regeringen har vel nok erkendt, at der her var et problem, men har ikke været sindet at indføre konkrete bestemmelser herom i det lovforslag, der nu foreligger. Det kan man måske nok have en vis forståelse for. Regeringen har gjort udvalget bekendt med, at der i Norge har været et udvalgsarbejde i gang vedrørende denne problemstilling, og at dette arbejde foreløbig har resulteret i nogle mulige modeller for sådanne fradrag for demonteringsomkostninger.

Skatteministeren har givet udtryk for, at man nu i den nærmeste fremtid i regeringen vil overveje, hvilken model man kunne forestille sig, og derfor vil jeg gerne spørge skatteministeren, hvornår regeringen påregner at være færdig med sine overvejelser til at kunne forelægge folketingset et konkret forslag, idet vi finder, at det ikke er ganske uden betydning, hverken for den nuværende koncessionshaver eller for eventuelle fremtidige, at man så nogenlunde har denne ret væsentlige problemstilling på det rene.

Så vil jeg gerne vende tilbage til det problem, jeg nævnte for et øjeblik siden, om et kulbrintefradrag ud over det 10. år. I lovforslaget, som det forelå ved første behandling, var det lagt op på den måde, at spørgsmålet om, hvorvidt der skulle indrømmes et sådant kulbrintefradrag ud over denne årrække, var en sag, ligningsrådet skulle administrere. Der blev – og jeg mener med rette – givet udtryk for en del kritik heraf, og dette har ministeren altså taget ad notam ved at fremsætte et ændringsforslag, således at det i fremtiden bliver skatteministeren og energiministeren i fællesskab, der skal administrere dette spørgsmål.